

בס"ד
פרשת וְשִׁלַּח לָךְ
חידושים וביאורים על פי הזוהר

ומעשיו, הוא מתחיל להידמות לאלוקות ובכך הופך למרכבה לאור, מרכבה לשכינה, כפי שהיו אבותינו ואימותינו, קדושי עליון, מרכבה להשגחה האלוקית.

השגחה

האלוקות שומרת ומחיה את כל העולמות בהשגחות שונות, לעיתים ההשגחה היא של רחמים, לעיתים של דין. ההשגחות משתנות לפי זמנים, לדוגמא, יש השגחה שונה ביום והשגחה שונה בלילה, השגחה של יום השבת והשגחה של יום טוב וכו'.

השגחה משמעותה לשמור, לפקח, להחיות, להשפיע אופי, ולהתוות דרך לנאצלים.

האלוקות משגיחה על אזורים גאוגרפיים בצורה שונה, לדוגמא, ההשגחה במדבר שונה מההשגחה בארץ ישראל, באופן התוויות הדרך, השמירה, והחיות.

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל פִּי ה' כָּלָם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה (במדבר יג:ג)

חטא המרגלים חמור מחטא העגל. ראשי ישראל, אנשים רמי מעלה נבחרו בקפידה לקיים שליחות של ריגול בתוך גבולות ארץ ישראל, דיברו לשון הרע נגד משה והשם יתברך.

מובא במדרש, שבזמן שליחות המרגלים בני ישראל, עומדים בגבול ישראל, ונותר להם זמן מועט על מנת להכנס לארץ המובטחת, אך לשון הרע של המרגלים, חרץ את גורלם של כל דור המדבר, להמשיך להסתובב במדבר 40 שנה, וחלקם לא יכנסו לארץ.

מדוע כפרו בדברי השם יתברך? שהרי הבטיח שארץ ישראל, הינה ארץ חלב ודבש?

נסביר עפ"י הקבלה, האלוקות, מכונה אור, המשפיע ללא הפסקה ומחפש כלי ראוי לשכון בתוכו, הכלי הזה מכונה מרכבה.

כאשר היהודי מקדש מחשבותיו, דיבורו

השגחה אף משתנה בין סוגי הנשמות.

לימודי הקבלה, מעמיקים בהבנת האלוקות בעולמות העליונים וכן בעולמנו.

על מנת שלא להצטרך לפרט ולהסביר בכל דיון את אופיה של ההשגחה הנלמדת, מציינים את שם ההשגחה בלבד, כגון חסד, גבורה, תפארת, יעקב, רחל, לאה וכיוצ"ב.

רחל ולאה

המרגלים התחלקו בדעתם. עשרה מרגלים דיברו לשון הרע על ארץ ישראל, אך כלב בן יפונה ויהושע בן נון דיברו לזכותה של ארץ ישראל.

עפ"י הזוהר הקדוש, נשמותיהם של עשרת המרגלים, היו תחת השגחה של הנהגת המדבר, השגחה המכונה לאה. נשמותיהם קיבלו חיות והדרכה מההשגחה האלוקית המכונה לאה. היו תלמידי חכמים וראשים לישראל, שגשגו והנהיגו כי שורשם התגלה במדבר, כלומר המדבר היה המקום הטבעי שלהם.

אך כלב ויהושע היו תחת ההשגחה האלוקית המכונה רחל, שהיא כנגד ארץ ישראל ושם מקומם, כלומר, הגילוי הרוחני שלהם מתרחש בעת היכנסם לארץ ישראל.

אכן, יהושע מקבל את תפקידו הנעלה בהכנסם

לארץ ישראל, עד אז כונה נער, וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר (שמות לג:יא) וכן כלב בן יפונה, שהיה מראשי שבט יהודה והפך לנשיא שבט יהודה, אמר לעם ישראל עֲלֵה נַעֲלָה וַיִּרְשְׁנוּ אֶתְּהָ כִּי יָכוֹל נוֹכַל לָהּ (במדבר יג:ל).

המרגלים, שהיו תחת השגחה של הנהגת המדבר, שורש לאה, ראו בארץ ישראל מקום נכשל שימוסט את כל מה שבנו עד עתה, לכן אמרו אֶרֶץ אֲכָלָת יוֹשְׁבֶיהָ (במדבר יג:לב) לעומתם, המרגלים שתחת השגחת רחל, ראו בארץ ישראל כארץ הקודש, כקרקע מצמיחה, ללא חשש ופחד.

עפ"י הקבלה, 'השגחת המדבר' הינה כנגד לימוד התורה, שהרי התורה ניתנה במדבר ודור המדבר ידעו את התורה וחיו אותה, כל עיסוקם היה לימוד, ולא עשו מעבר לכך, לכן נקראים דור יָדָעָה.

לעומתה, 'השגחת ארץ ישראל', השגחת רחל הינה כנגד התפילה.

תורה או תפילה?

כעת נבין סוד עצום, כלב בן יפונה ויהושע בן נון, ששורשם מאותה השגחה של ארץ ישראל, הבינו את הדרך שעליהם לנהוג בעת שהותם בארץ ישראל - בדרכה של תפילה.

לכן כלב בן יפונה הלך לקברי האבות והתפלל

כך גם אנו, כל אחד נשמתו נמשכה משורש אחר, הוא בעל אופי שונה, רצונות שונים. אחד מתחבר יותר לתפילה ואחד יותר ללימוד תורה, אחד יותר מתחבר לעבודת כפיים ואחד לעבודה משרדית, אחד אוהב בשר ואחד אוהב ירקות, כל זה ועוד מוטבעים בנו מאותה השגחה אלוקית המשגיחה עלינו באופן פרטי ומתווה לכל יהודי את הדרך אל האור הנכסף.

אם כן, המרגלים ששורשם מהשגחת לאה, השגחת המדבר, כשלו במשימתם.

ננסה להבין מה גרם להם לטעון את הטענות הקשות שהציגו, הרי אלו ראשי ישראל, אנשים כשרים לחלוטין.

כמו כן, עפ"י הקבלה, השבטים הקדושים ירדו משמים לסייע וללוות את המרגלים שלא יכשלו במשימתם, אז מה הניא אותם להוציא לשון הרע שכזה?

כדי להבין זאת, ננסה לחשוב, מה גורם לנו להיכשל פעמים רבות כאשר אנחנו רוצים לממש רצונות או תוכניות, שבמחשבה ובתאוריה נראים שלמים?

במחשבה הכל מתוכנן למשעי, אבל בפועל, יש כללים שונים, הכל משתנה. כלומר, השליטה במחשבה אינה מקנה את הבטחון שהדבר

ומשה התפלל על יהושע שלא יפגע מעצת המרגלים, כלומר, שני המרגלים האלו דווקא קשורים לענין התפילה.

שאר המרגלים ששורשם הוא המדבר ולימוד התורה, לא אחזו במהות התפילה, ולכן לא הצליחו במשימתם.

דור המדבר למדו תורה במדבר, אך לא היו מצווים במצוות מעשיות, כגון ברית מילה תפילין וכו', הם היו פטורים ממצוות מעשיות.

משמע, הם למדו תורה באופן תאורטי, והפכו לראשי ישראל, אך הבינו שבארץ ישראל יש לקיים את כל המצוות מעשיות - לקיים את התורה הלכה למעשה!

לכן נבהלו, הם ראו את קיום התורה, **כְּנִפְיָם בְּנֵי עֵנָק** (במדבר יג:לג) **וְאֶרֶץ אֲכָלָת יוֹשְׁבֶיהָ** (במדבר יג:לב) בגלל המצוות המעשיות, החקלאות וכדו'.

כאן נזכיר, שמשה רבנו ע"ה, דווקא התחנן לקדוש ברוך הוא להיכנס לארץ בכדי לקיים את המצוות התלויות בארץ, היפך המרגלים!

הם לא הבינו שתכלית הלימוד היא להביאה לכדי מעשה, ככתוב במסכת אבות **וְלֹא הַמְדָּרֶשׁ הוּא הָעֵקֶר, אֲלָא הַמַּעֲשֶׂה** (אבות א:יז)

לכן דיברו לשון הרע על ארץ ישראל, כדי לגרום לעם ישראל להישאר במדבר, בעולם הלימוד והתאוריה.

יתקיים בפועל, על אף שמצליחים בלימוד, לעיתים כושלים בשעת המעשה.

אם כן, ההסבר לכך הוא, שהתאוריה הינה עולם בפני עצמו והלכה למעשה, עולם בפני עצמו, כל אחד מהם משמש כצינור להורדת שפע.

בעולם הזה, מפאת זוהמת הנחש, על כל צינור של שפע עטים מזיקים וכוחות רעים שרוצים למנוע את גילוי השפע.

המזיקים סביב צינור המחשבה הם קשים, אבל המזיקים סביב הלכה למעשה - הם אכזריים.

במדבר, עם ישראל חיו כמלכים שְׂמֹלֶתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַלְיָךְ וְרִגְלְךָ לֹא בָצָקָה זֶה אֲרָבָעִים שָׁנָה (דברים ח:ד) השכינה ניקתה אותם מהמזיקים הקשים של המדבר בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נָחַשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאֹן אֲשֶׁר אֵין מַיִם (דברים ח:טו) ויכלו ללמוד תורה ללא הפרעות, ושגשגו בחכמתם.

אמנם בארץ ישראל, נמצא צינור המשפיע שפע מתוך הלכה למעשה, וסביבו קליפות אכזריות הרבה יותר.

אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ אומרים המרגלים וְשֵׁם רְאִינוּ אֶת הַנְּפִלִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם (במדבר יג:לב-לג) טענתם היא שהקליפות והכוחות הרעים, המצויים בארץ ישראל הם אכזריים עבור עם

ישראל, ובעת התמודדות עימם, עלולים ח"ו ליפול ממדרגתם הרוחנית! כלומר, התעורר חשש שהכוללים והשיבות יתפרקו לטובת עבודה, חקלאות, פיתוח הארץ ושרות צבאי.

מה שאין כן במדבר, שם עם ישראל מסודר ומוגן, כלומר, הטענה היא חזקה ואמיתית, אמנם, האופן שבה מוצגת, כושלת.

מדוע? כי עליהם להתפלל להשם יתברך שיעזור בדיוק כמו שעוזר במדבר ולא למרוד בהשם יתברך.

כמו שאמר כלב בן יפונה אִם חָפֵץ בָּנוּ ה' וְהָבִיא אֶתָּנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הִוא זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ. אֲךָ בַּח' אֵל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנֵי הֵם סָר עֲלֵם מֵעֲלֵיהֶם וְה' אֶתָּנוּ אֵל תִּירָאֵם (במדבר יד:ח-ט)

הקב"ה אומר אֶרֶץ אֲשֶׁר הִוא זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ ואילו המרגלים אומרים אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא כאמור, המושג בירורים עפ"י הקבלה מתייחס לניצוצות קדושה שנשמת האדם מעלה בעבודת השם.

הנשיאים בהיותם במדבר היו ראשי ישראל, ועסקו בסודות התורה, בתורת המלאכים. אך בארץ ישראל עליהם לעסוק גם בהלכות, בפשט, מעין ירידת מדרגה.

אך כידוע, על כל יהודי ללמוד ולעסוק בכל

בה מוצא בה תאנים אף דברי תורה: כל זמן שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם (עירובין נד:עא), החולם על תאנה פירוש, שתורתו משתמרת.

הַרְמְנִים הם המצוות, ככתוב אפילו ריקנין שבך מלאין מצות כרמון (סנהדרין לז:ע) ריקנין, הם אנשים שאינם מקיימים תורה ומצוות, אף הם מלאים מצוות כרימון.

וַיֵּרְאוּם אֶת פְּרִי הָאָרֶץ, וְזֶה פְּרִיָּהּ (במדבר יג:כו-כז) המרגלים העבירו מסר למשה רבינו שהבירור בארץ ישראל הוא תורה, מצוות, וסודות התורה. אך מדוע הדבר לא מצא חן בעיני המרגלים ועם ישראל? **וְהָיָה כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלִילָהּ הַהוּא** (במדבר יד:א) לעומתם, יהושע וכלב ראו את הארץ בעין טובה?

יהושע וכלב הם סוד חכמה ובינה - ג"ה. שאר המרגלים הם סוד הגוף - ו"ק. זה סוד המרגלים. דור המדבר ביררו שלושה דברים, מן, ענגי כבוד ומי באר, כנגדם הביאו המרגלים, ענבים, תאנים, רימונים.

מִן היו אוכלים כוס אחת ליום, והיו בריאים חסונים וחזקים, אבל המרגלים מביאים בירורים כבדים, עכשיו צריך לעמול קשה על המזון, לגדל ירקות פירות, לקצור לקטוף ולאכול, וכל זה בשביל הבירורים.

הפרד"ס (פשט, רמז, דרש וסוד) על מנת להגיע לתיקונו, לכן היה עליהם להשלים את ידיעתם בתורה גם באופן מעשי.

וְמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רְזָה הִי־שׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזְקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהִימִים יָמֵי בְּכוּרֵי עֲנָבִים (במדבר יג:כ)

משה מבקש מהם לבדוק איזה סוג בירורים יש בארץ ישראל, **שְׂמֵנָה** אותיות מְשֻנָּה, או רְזָה מלשון רז, סוד. האם לומדים בארץ ישראל פשט, או רזי התורה, סודות.

שְׂמֵנָה אותיות נשמה, רְזָה גי' אור. עֵץ זהו המוחין, הִי־שׁ בָּהּ עֵץ זהו סוד הכתה. האם האלוקות נמצאת שם? האם הכל מבורר? ומה סוג הבירור בארץ ישראל?

וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאַשְׁפּוּל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשְׂאֶהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן הַרְמְנִים וּמִן הַתְּאֲנִים (במדבר יג:כג) המרגלים מביאים שלושה דברים: ענבים, תאנים, רימונים.

אלו הם, מה שאכל האדם הראשון בחטאו, אכל את שלושת אלו, ענבים, רימון ותאנה.

עֲנָבִים הם סודות הקבלה. **תְּאֲנִים** הם סוד התורה, ככתוב אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן דכתיב **נִצֹר תִּאֲנָה יֹאכַל פְּרִיָּהּ** (משלי כז:יח) למה נמשלו דברי תורה כתאנה מה תאנה זו, כל זמן שאדם ממשמש

מחילה ותיקון

סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגֹדֶל חַסְדְּךָ, וַיֹּאמֶר
ה' סְלַחְתִּי בְּדִבְרְךָ (במדבר יד:ט-כ)

מה פירוש המושג סליחה?

אמנם הקדוש ברוך הוא אומר סְלַחְתִּי, אך בפועל, עם ישראל עוד יענש לדורות.

אם כן, יש הבדל בין המושג סליחה ומחילה לבין תיקון. לדוגמא, אדם שגורם נזק לרכוש של אחר, ומבקש סליחה. עונה לו הנפגע, מחלתי, אבל הנזק שגרמת לרכוש הוא יקר, בבקשה תתקן.

כך גם הקדוש ברוך הוא אומר סְלַחְתִּי בְּדִבְרְךָ אבל בשביל התיקון, תצטרכו לשלם.

של משהו טוב ויקר, ללא השימוש הראוי לו. ההשחתה גורמת לפגם חמור בפרנסה, בשלום בית ובבריאות!

על כן על האדם לחשב דרכיו, מעשיו, והוצאותיו בקפידה, על מנת שלא להשחית ח"ו.

אם כן, מהו צדיק רשע, טוב או רע? נתמצת בלשון פשוטה.

צדיק, השומר ומקיים תורה מצוות.

רשע, שאינו מקיים תורה ומצוות.

טוב, טוב לבריות ובמעשיו, אך יכול להיות ריק מתורה ומצוות.

רע, רע לבריות ובמעשיו, אך יכול להיות שמקיים תורה ומצוות.

ועדיף לכל יהודי לשאוף להיות צדיק וגם טוב, ולהימנע מלהיקרא רשע או רע ח"ו בעיני השם יתברך.

צדיק ורשע, טוב ורע

אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי אִם לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל
הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנוֹעְדִים עָלַי בְּמִדְבָּר
הַזֶּה יִתְּמוּ וְשֵׁם יִמְתּוּ (במדבר יד:לה)

רע פירוש, המשחית דרכו, כנאמר וַיְהִי עַר
בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי ה' וַיִּמָּתְהוּ ה' (בראשית
לח:ט) פירשו חז"ל רַע בְּעֵינֵי ה' שהיה משחית
זרעו, בדומה לאחיו אונן. (מסכת סוטה, דף י"ג, עמוד ב')
עד כמה חמור פגם הברית בעיני השם יתברך.

השחתה, בכל דבר ועניין, פירושה, השלכה

הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת מדוע אמר הקדוש ברוך
הוא רעה ולא רשעה?

ההבדל ביניהם, האות ש.

עפ"י הקבלה האות ש' מסמלת ראש, מסמלת קדושה.

צדיקים, במצח שלהם, מופיעה האות ש', דבר המראה על קדושתם.

הרשע, הוא אדם שהאות ש' עדיין שייכת בו, כלומר, יש עוד סיכוי להצילו מדרכו הרעה, על ידי החכם שילמדו את הדרך הטובה.

אך את הרע כבר אין יכולת להשיב!

בהגדה אנו קוראים בְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה: אֶחָד חֶכֶם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינֹו יוֹדֵעַ לְשׂאוֹל.

נאמר רשע ולא רע, כלומר, שניתן להשיבו לדרך הנכונה ולכן הרשע צמוד לחכם.

השמש והלבנה

דִּוֵּר יִדְעָה יוֹצֵאִים מִמִּצְרַיִם וּמִקְבָּלִים תּוֹרָה בְּמִדְבָּר מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא ע"י מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה - הִנֵּהגָה הַמְשׁוּלָּה לְשִׁמְשׁ. לעומת ההנהגה של תלמידו יהושע ואלו שיכנסו לנחול את ארץ ישראל - הִנֵּהגָה הַמְשׁוּלָּה לְלַבְנָה.

הַמּוֹשֵׁג שְׁמֶשׁ פִּירוּשׁוֹ - נִתְיָנָה. כִּי שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תָּמִיד מִשְׁפִּיעָה אֹרֶה לְלֹא הַפְּסָק.

הַמּוֹשֵׁג לְבָנָה פִּירוּשׁוֹ - לִקְבֹּל. כִּי שֶׁהַלְּבָנָה מִקְבֶּלֶת אֹרֶה מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וּמִבְּלִי אֹרֶה הַשֶּׁמֶשׁ - הִיא חֲשׂוּכָה.

הִנֵּהגָת הָאָדָם לְאֹרֶךְ חַיָּיו, מִשְׁתַּנּוֹת בֵּין מִצַּב לְמִצַּב, לְעִיתִים אֲנִי בַעֲמַדַּת נִתְיָנָה, מִנֵּהיגוֹת, רַבּוֹנוֹת, הוֹרוֹת. וְלְעִיתִים אֲנִי בַעֲמַדַּת קִבְּלָה, לִימּוּד, קִבְּלַת סִיוֵעַ וְכדו'.

וְנִתְּתָה מִיְּהוּדָה עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל עַדְתֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (בְּמִדְבָּר כ"ז:) דִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל לְפָנֵי מֹשֶׁה כְּפָנֵי חֲמָה וּלְפִיכָךְ אָמַר לֹא חֲמוּז אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת אֶחָד מֵהֶם (בְּמִדְבָּר ט"ז:) אָמַר מֹשֶׁה לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הֲאִם אִי פַעַם לִקְחָתִי מִשְׁהוּ מִמִּישָׁהוּ מַעַם יִשְׂרָאֵל?

מֹשֶׁה וּבְנֵי דוֹרוֹ הָיוּ בַּחֲנִינָה נִתְיָנָה, הֵם זָכוּ לְהַבִּין אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה בִּיּוֹתָה, לְלֹא לְמִידָה, אֲלֹא יָדִיעָה בְּרוּרָה כְּשֶׁמֶשׁ, הֵם רָאוּ מִלֵּאכִים, עֲנֵנֵי כְבוֹד, וְזָכוּ לְמִן מֵהַשְּׁמַיִם.

לְעוֹמַתָּם דּוֹר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבִרְאשׁוֹם יְהוֹשֻׁעַ, פָּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה כֹּאשֶׁר נִכְנְסוּ לְאֶרֶץ שַׁחֲחוּ אֲלֵפֵי הַלְכוֹת, וְנִסְתַּלְקוּ מֵהֶם מִן, עֲנֵנֵי כְבוֹד וּמִי בָּא. אֲבָל זָכוּ לְנַחֹל אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָאֶרֶץ הַמּוֹבִטָּחַת וּלְקִיִּים אֶת מִצְוֹתֶיהָ!

פני משה כפני חמה

פָּנֵי מֹשֶׁה כְּפָנֵי חֲמָה, פָּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה (בְּבֹא בְּתָרָא ע"ה:ע"א) בִּיָּאֵר הַחֲתָם סוֹפֵר זצ"ל: אָמַר רַב חֲנִינ, אֵין יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְתַלְמוּדוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ לְעֵתִיד לְבָא, שְׁנֵאמַר אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרְשׁוּ (יִשְׁעִיהוּ י"א:), לֹא יִשְׂרָאֵל.

אִם כֵּן לְמָה מֶלֶךְ הַמֶּשִׁיחַ בָּא? וּמָה הוּא בָּא לַעֲשׂוֹת? בְּכַדִּי לְכַנֵּס גְּלוּתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְשֶׁעַם הַדְּבָר כִּי לְעֵתִיד לְבָא יִזְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקְבֹּל וּלְשִׁמּוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי עֲלִיּוֹן מִמֶּשׁ, וְלֹא יִצְטָרְכוּ

וכן כתוב שהמשיח יעמוד בגשר, ומי שזכאי המשיח יעביר אותו את הגשר, מי שלא יזכה, לא יעבור. כל זאת ועוד יתרחשו במהלך 40 שנות משיח.

כאמור הדברים הנ"ל הינם רוחניים, וכפי שאנו רואים בימינו את כל התהליכים מתרחשים ממש לנגד עינינו, כפי הנבואות ועפ"י הקבלה אחד לאחד.

לאחר הנסירה בשמחת תורה, עברנו למצב של פנים לפני, מהלך לו חיכינו אלפי שנים, והקליפה אינה נסתרת יותר, אלא מגלה את פניה בראש מורס, וגלוי וידוע לכל ובמפורש מיהם בצד הקליפה ומיהם בצד הקדושה.

ובזמן הקרוב, הדברים ימשיכו להתברר ולהתברר כקמח בנפה דקיקה, ככתוב בנביא זכריה וצִרְפָּתִים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּבָחַן אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בְּשִׁמִּי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עָמִי הוּא וְהוּא יֹאמֶר ה' אֱלֹהֵי (זכריה יג:ט)

שנזכה כולנו לגאולה שלמה בבאכ"ה.

למתווך ככתוב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת ה' בִּי כוֹלֵם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנִם וְעַד גְּדוֹלָם (ירמיהו לא:לג)

וכן כתוב וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה בִּי מֶלֶךְ יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדָה זִקְנֵיו כְּבוֹד (ישעיהו כד:כג) פירוש, שהרב שבדור נקרא בשם חמה ותלמידו היותר הגון המקבל ממנו בבחינת לבנה, המקבלת מהחמה, ואמר לעתיד לבא וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה, כי לא יהיה להם יתרון, באשר ישמעו מאת ה' יתברך, וְנִגְדָה זִקְנֵיו כְּבוֹד, שישכון הקדשו ברוך הוא כנגדם כביכול פנים בפנים, ואפילו מלך המשיח - לא יהיו ישראל צריכים לו. (עלים לתרופה

דחסידי בעלזא - אנטווערפן, בלגיה)

כמה שנים ימלוך המשיח

לפי הרמב"ם ורי"ח הבן איש חי זצ"ל המשיח ימלוך 40 שנה, ותהיה תחיית המתים ובאלף השביעי יחל העולם הבא.

דוד המלך ע"ה שאל את הקדוש ברוך הוא מֶה רָב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנֶנִּי לִירְאִיךָ (תהלים לא:כ) ענה לו: אפילו ללבי לא גיליתי.

פירושם רבים למושג מְשִׁיחַ, מהפרשה אנו למדים, שהמשיח יתקן את הפה, ילמד אותנו טוב ויפסק לשון הרע מאיתנו, אז יקרא מְשִׁיחַ! לשון מְשִׁיחַ.